क। २गोगतिस्थाने १गोष्ठे च पु॰ "न मूर्ल पथि कुर्ब्वात न भवानि न गोवजे" "नाधीयीत द्सयानानों यामाने गोवजेऽपि वा"। 'कतवाप्रने। निवसेद् यामाने गोवजेऽपि वा" मसः।

गोन्नतः न॰ गोस्त्यानिमित्तं गेषु वृतम् । श्गोस्त्यानिमित्ते गोषु वृतभेदे तद्भवृतं विष्णुनोत्तां यथा ।

"भासमेकं क्षतवापना गवातुगमनं कुर्यात् चासीता-खागीत स्थिताल स्थितः स्थात् स्थनमञ्जाद्वीदरेत् भवे-भ्यय रचे तासां शीतादिवाणमहत्वा नात्मनः कुर्यात् गामूलेष सायात् गौरसँस वत्तेत एतद् गोवतं गोवधे कुर्यात्" परायरस्तु सापवाटं तत्र ावंशेषमाइ ''गवां संरच्यण्यांय न द्रष्ट्रेत्रद्रोधवन्ध्याः। तद्वधन्स न तं विद्यात् कामाकामकतन्त्रया। च्यङ्ग्रहमात-स्यू वेवा बाज्जमातः प्रमाणतः । आई स्तु सपनाशय दर्खरत्यभिधीयते। दर्खादृहुं यदन्तेन प्रहरेहा निपातयेत् । पायश्चित्तं चरेत् प्रोक्तं दिगुणं गेम-तञ्चरेत्। रोधवन्धनयोज्ञाणि धातनञ्च चतुर्विधम्। एकपादञ्चरेद्रोधे दिपादं बन्धने चरेत्। ग्राह्मो पु · पादहीनं साचरेत् सर्वं निपातने । गोचारे च ग्टहे वापि दुर्भेष्विप समेखिप । नदीष्विप समुद्रेषु खाते-दम्बदेचे स्थिताः गावस्तमानाद्रोध ज्यय दरीमुखे। छच्रते। योक्रदामकडोरेच घराटाभरणभूषणैः। क्ट हे वापि वने वापि बड़ा खाही के ता यदि। तदेव बन्दनं विद्यात् कामाकामकतञ्च तत्। सञ्जेखे शकटे पड़को भारे वा पीडितानरैः। गीपतिक खु-माप्नोति योह्नो भवति तद्वधः। मत्तः प्रमत्तवन्त्रत्तेचे-तनावायचेतनः । कामाकामजतक्रोधाद्दग्ड ईन्याद्धा-पर्लै:। प्रकृता वा स्टता वापि ति के हिर्निपातने। मिक्सितः पतितायाचि द्याडे नाभिक्षतः स सु । अखि तस्तु थदा मच्छेत् पञ्च सप्त दशेन वा (पदानि)। यामं वा यदि गृह्वीयात्तीयं वापि पिबेट् यदि । पूर्वव्याध्य प-स्टबंत् प्रायित्तां न विद्यते । पिराइस्ये पादमेकन्तु दी पादी गर्भसन्मिते। पाहानं ब्रतमृहिष्टं इत्वा गर्भमचेतनम्। पादेऽक्ररीमवपनं दिपादे श्रमञ्जीऽपि च। लिपाद त शिखावर्जं सिशिखन्तु नियातने। पादे वस्त्रयुग-क्षेत्र दिपादे कांस्यभाजनम्। पाटाने गेरहष' दद्याञ्च-तुर्थे गाइयं स्टाम्। निष्यत्रसर्वेगातन्तु दक्षते वा विषेत्रम् । यञ्जपत्यक्सम्मदे दिगुणं गावतं चरेत्।

पाषाणेनैव द्राडेन गावोयेनाभिषातिताः । इटक्रभ चरेत् पादं ही पादी तेन पातने। लाइन् ने कच्छ पा दन्तु द्वी पादावस्थिभञ्जने । विषादश्चीव कर्णे तु चरेत् सर्वं नियातने। ऋड्माङ्गे अस्थिमङ्गे च कटिमङ्गे तथैव 🔻। यदि जीवति षण्मासान् प्रायश्चित्तं न विद्यते। व्रवभङ्गे च कत्ते व्यः स्त्रे हाभ्यङ्गस्तु पाणिना । यवस-वापच्ते व्योयावद् दृवनोभवेत्। यावत्सम् र्णसर्वोङ्ग-स्तावत्तं पोषयेद्धरः। गामेवं ब्राह्मणसाये नमकत्य विसर्जयेत्। यदासम्मूर्णसर्वाङ्गोन्हीनदेश्लोभवेत्तदा। गो-चातकस्य तस्यार्डं प्रायस्ति विनिह् भेत्। काष्ठनोष्ट्रक-प्रापायाः भक्ते योपहतो बनात्। व्यापादयति यो गान्तु तस्य गुद्धिं विनिर्दिशेत्। चरेत् सालपनं काष्टे, प्राजा-पत्यन्तु लोष्ट्रको । तप्रकच्च्रन्तु पावाणे यस्ते चैवाति-कच्छ कस्। पञ्च सान्तपने गावः प्राजाप्रत्ये तथा वयः। तप्रसच्छे भवन्य द्यावित सच्छे तयोद्य । प्रमापचे प्रा-चभ्रतां द्यात्तत्पतिक्पकम्। तसानुक्पं मूल्यं वा दद्यादित्यवनीनातः। अन्यताङ्गन ज्याभ्यां वाइने दाइ-ने तथा। सायं संयमनार्थन्तु न दुष्ये द्रोधनन्त्रयोः। क्यतिदाचेऽतिवाचे च नासिकाभेदने तथा ! नदीपर्व-तसञ्चारे प्रायश्चित्तं विनिर्द्शित्। अतिदाचे चरेत् पादं दी पादी वाइने चरेत्। नासिको पादहीनन्तु चरेत् सर्वं निपातने। दस्ताञ्च विपद्येत अवदी-वापि बन्तितः। छत्तं परागरेखैव छोकपादं यथा-विधि । रोधवन्यनयोह्मञ्च भारः प्रइरवं तथा। दुर्ग प्रतर्योङ्गञ्च निमित्तानं बधस्य घट्। बन्धपाय-सुगुप्ताङ्गोचियते यदि गोपगुः। भवने तस्य नात्रस्य पापे क्रच्यार्ड मर्हति। न नारिके लैनेच गाणवालैने-चापि मौञ्जीनेच बढाय्ह्याचैः। यतौस्तु गावोन निवन्ध-नीयाबद्वा त तिकेत् परशुं ग्टहीत्वा ! कुशैः वाशैश्व बभीयाद्गीपशुं दिचारास्वर्। पाश्वम्बान्निदम्बेषु पायित्तं न विद्यते । यदि तत भवेत् सत्युः पायित्तं कर्य भवेत् १। जिपत्वा पायभी देवी सच्यते तत्र किल्ब-षात्। प्रेरान् कूपवापीषु वक्क देषु पातयन्। गवाम-नेषु विक्री च स्ततः प्राप्नीति गोवध्यु । आराधितस्तु यः कि चिद्रिष्ठकचोवदा भवेत्। अवर्षा इदयं भिद्रं भग्नोवा कूपसङ्कटे । कूपाइत्क्रमणे चैव भग्नोवा यीवापाद्यीः । स एवं क्रियते, तल लीन् पादांस्तु समाचरेत्। क्रूपकाते तटीबन्धे नदीबन्धे प्रपास च। पानीबेषु विपन्नानां पाय-